

Posudek vedoucí diplomové práce

Jméno diplomantky: Jana N o v o t n á

Téma: Zneužití většiny a menšiny hlasů v kapitálové společnosti

Rozsah: 75 stran

Datum odevzdání práce: 14.11.2008

Posuzovaná práce je věnována právní problematice, jejíž monografické zpracování v diplomové práci ani v tuzemské odborné literatuře nemá tradici. Téma je *aktuální* a jeho zpracování předpokládá nejen znalost právní úpravy, ale i (resp. především) *znalost teorie a zahraniční i tuzemské relevantní judikatury*.

Při zpracování zvoleného tématu použila diplomantka především *metodu postupu od obecného ke zvláštnímu*, když nejprve pojednala obecně o právním principu, aby se následně věnovala jeho konkrétním projevům. Autorka se zabývá i zahraničními přístupy k povinnosti loajality společníka, avšak tyto přístupy spíše klade vedle sebe, aniž by z jednotlivých poznatků vyvodila komparatistické závěry.

Při zpracování tématu postupovala diplomantka tak, že téma a jeho základní osnovu konzultovala s vedoucí diplomové práce. Při této konzultaci byla současně upozorněna na způsob citování textů jiných autorů.

Text je *členěn* – kromě úvodu a závěru - do tří kapitol postupně pojednávajících obecně o právních principech v obchodním právu, o povinnosti loajality v právu obchodních společností a o zneužití výkonu hlasovacích práv v kapitálové společnosti. I když lze předchozí text chápat tak, že si v něm autorka vypracovává širší teoretický základ ke zpracování vlastního tématu práce, kapitola nazvaná „zneužití výkonu hlasovacích práv v kapitálové společnosti“ je podstatně stručnější, než předchozí kapitola věnovaná povinnosti loajality. Je však třeba uznat, že i v rámci kapitoly věnované loajalitě se autorka zabývá zneužívajícím chováním společníka. Práce je zakončena závěrem, v němž diplomantka stručně shrnuje některé poznatky, k nimž dospěla při zpracování svého tématu a kriticky hodnotí platnou tuzemskou úpravu i práci tuzemské judikatury s principem loajality.

Po *obsahové* stránce svědčí práce o hlubším seznámení autorky se zvolenou problematikou a o zájmu o ní. Zajímavé je zejména pojednání o zahraničních přístupech k povinnosti loajality společníka. Téma je značně obtížné a systematicky v tuzemské literatuře nezpracované, což se projevilo i v posuzované práci i její menší přehledností a místy i v jisté neuspořádanosti řazení jednotlivých témat. Na druhé straně pracuje autorka s judikaturou a vyjadřuje i vlastní názory.

Z dílčích připomínek lze upozornit na tyto:

Na str. 7 se hovoří o prolomení „na několika místech“ principu dispozitivnosti právní úpravy obchodního zákoníku, ačkoli úprava akciové společnosti je převážně kogentní a řadu kogentních ustanovení lze nalézt i v dalších obchodních společnostech.

Na str. 7 při uvádění principů ovládajících obchodní právo by mělo být přesněji rozlišováno mezi principy ovládající obecné právo občansko a principy obchodního právo jako speciálního souboru norem.

Na str. 11 je uvedena jako jedna z zásad ovládajících úpravu akciové společnosti zásada rovnosti. Zde uvedený závěr je však dosti zjednodušený, neboť rovnost akcionářů je v této

společnosti modifikována. Ostatně vyplývá to nepřímo i z uváděného § 178 odst. 13 ObchZ, kde se výslovně odvozuje stejné zacházení od „stejných podmínek“.

Na str. 12 klade autorka vedle sebe pravidlo dobrých mravů a zásady obchodního práva, ačkoli dobré mravy lze považovat za zásadu obecného občanského práva aplikovatelnou i na právo obchodní. Zdůrazněna by pak měla být zejména zásada poctivého obchodního styku, která je obchodně právním specifíkem.

Na str. 13 se rozlišuje mezi společenskou smlouvou a „zvláštní smlouvou“ u kapitálových společností, ačkoli i společnost s ručením omezeným je založena společenskou smlouvou a v akciové společnosti plní tuto funkci zakladatelská smlouva a stanovy. K tomu lze navíc dodat, že za právní základ loajality lze označit skutečnost, že každá společnost je sdružením (ve smyslu občanského zákoníku), přičemž z tohoto sdružovacího základu vyplývá nejen povinnost přispět k dosažení účelu tohoto sdružení, ale respektovat i jeho zájmy.

Na str. 40 se pod názvem „Anglosaská koncepce“ pojednává pouze o anglické právní úpravě, doktríně a judikatuře. Pod pojem „anglosaská“ se ale běžně zahrnuje i americká právní problematika. O té autorka pojednává až v následující subkapitole.

Po *formální stránce* má práce dobrou úroveň. *Seznam literatury* je dostatečně rozsáhlý, obsahuje i zahraniční, zejména anglickou literaturu a jednu práci německého autora. Na použitý pramen je v textu odkazováno. U pozn. č. 7 ale není uveden autor. Některé poznámky jsou zalomeny na jiné straně (např. pozn. č. 18). V poznámce na str. 37 je uvedeno jméno jiné autorky. Diplomantka pracovala i s tuzemskou a zahraniční judikaturou, jejíž seznam v závěru též uvádí.

Práce je způsobilá obhajoby, k níž ji tímto doporučuji. Navrhuji hodnocení známkou *velmi dobře*.

7. prosince 2008

Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.